Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 2. oktobra 2019*

„Pritožba – Ekonomska in monetarna politika – Člen 127(6) PDEU – Uredba (EU) št. 1024/2013 – Člen 4(1)(g) – Bonitetni nadzor kreditnih institucij na konsolidirani podlagi – Uredba (EU) št. 468/2014 – Člen 2, točka 21(c) – Uredba (EU) št. 575/2013 – Člen 10 – Nadzorovana skupina – Institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom“

V združenih zadevah C-152/18 P in C-153/18 P,

zaradi dveh pritožb na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vloženih 23. februarja 2018,

Crédit mutuel Arkéa s sedežem v Relecq-Kerhuonu (Francija), ki jo zastopa H. Savoie, avocat,

pritožnica,

drugi stranki v postopku sta

Evropska centralna banka (ECB), ki jo zastopajo K. Lackhoff, R. Bax in C. Olivier, agenti, skupaj s P. Honoréjem, avocat,

tožena stranka na prvi stopnji,

Evropska komisija, ki jo zastopajo V. Di Bucci, K.-P. Wojcik in A. Steiblytė, agenti,

intervenientka na prvi stopnji,

ob udeležbi

Confédération nationale du Crédit mutuel s sedežem v Parizu (Francija), ki jo zastopata M. Grégoire in C. De Jonghe, avocats,

intervenientka v pritožbenem postopku (C-152/08 P),

in

Crédit mutuel Arkéa s sedežem v Relecq-Kerhuonu (Francija), ki jo zastopa H. Savoie, avocat,

pritožnica,

drugi stranki v postopku sta

* Jezik postopka: francoščina.

Evropska centralna banka (ECB), ki jo zastopajo K. Lackhoff, R. Bax in C. Olivier, agenti, skupaj s P. Honoréjem, avocat,

tožena stranka na prvi stopnji,

Evropska komisija, ki jo zastopajo V. Di Bucci, K.-P. Wojcik in A. Steiblytė, agenti,

intervenientka na prvi stopnji,

ob udeležbi

Confédération nationale du Crédit mutuel s sedežem v Parizu (Francija), ki jo zastopata M. Grégoire in C. De Jonghe, avocats,

intervenientka v pritožbenem postopku (C-153/18 P),

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi J.-C. Bonichot, predsednik senata, R. Silva de Lapuerta (poročevalka), podpredsednica Sodišča, C. Toader, sodnica, A. Rosas in L. Bay Larsen, sodnika,

generalni pravobranilec: G. Pitruzzella,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 18. junija 2019

izreka naslednjo

Sodbo

1 Crédit mutuel Arkéa (v nadaljevanju: CMA) s pritožbama predlaga razveljavitev sodb Splošnega sodišča Evropske unije z dne 13. decembra 2017, Crédit mutuel Arkéa/ECB (T-712/15, v nadaljevanju: prva izpodbijana sodba, EU:T:2017:900), in z dne 13. decembra 2017, Crédit mutuel Arkéa/ECB (T-52/16, v nadaljevanju: druga izpodbijana sodba, EU:T:2017:902) (v nadaljevanju skupaj: izpodbijani sodbi), s katerima je Splošno sodišče zavrnilo njeni tožbi za razglasitev ničnosti Sklepa ECB/SSM/2015 – 9695000CG7B84NLR5984/28 Evropske centralne banke (ECB) z dne 5. oktobra 2015 o določitvi bonitetnih zahtev, ki se uporabijo za skupino Crédit mutuel (v nadaljevanju: prvi sporni sklep) in Sklepa ECB/SSM/2015 – 9695000CG7B84NLR5984/40 ECB z dne 4. decembra 2015 o določitvi bonitetnih zahtev, ki se uporabijo za skupino Crédit mutuel (v nadaljevanju: drugi sporni sklep) (v nadaljevanju skupaj: sporna sklepa).

Pravni okvir

Pravo Unije

Uredba (EU) št. 575/2013

2 Člen 10 Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL 2013, L 176, str. 1), naslovljen „Opustitev uporabe za kreditne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom“, v odstavku 1 določa:

„Pristojni organi lahko v skladu z nacionalno zakonodajo za eno ali več kreditnih institucij, ki so v isti državi članici in so stalno povezane s centralnim organom, ki jih nadzoruje in ima sedež v isti državi članici, delno ali v celoti opustijo uporabo zahtev iz delov od 2 do 8, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) obveznosti centralnega organa in povezanih institucij so skupna in solidarna odgovornost ali pa za obveznosti svojih povezanih institucij centralni organ jamči v celoti;

(b) kapitalska ustreznost in likvidnost centralnega organa in vseh povezanih institucij se spremljata kot celota na podlagi konsolidiranih računovodskih izkazov teh institucij,

(c) vodstvo centralnega organa je pooblaščeno za izdajanje navodil vodstvu povezanih institucij.

[…]“

3 Člen 11(4) te uredbe določa:

„Če se uporablja člen 10, centralni organ iz navedenega člena izpolnjuje zahteve iz delov 2 do 8 na podlagi konsolidiranega položaja celote, ki jo predstavlja centralni organ skupaj s svojimi povezanimi institucijami.“

Uredba (EU) št. 1024/2013

4 V uvodnih izjavah 16, 26, 30 in 65 Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL 2013, L 287, str. 63) je navedeno:

„(16) Varnost in trdnost velikih kreditnih institucij sta bistvenega pomena za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema. […]

[…]

(26) Tveganja za varnost in trdnost kreditne institucije se lahko pojavljajo tako na ravni posamezne kreditne institucije kot na ravni bančne skupine ali finančnega konglomerata. Za zagotavljanje varnosti in trdnosti kreditnih institucij je treba predvideti posebne nadzorne ureditve, ki ta tveganja zmanjšujejo. Poleg nadzora posameznih kreditnih institucij bi morale naloge ECB vključevati konsolidirani nadzor […].

[…]

(30) ECB bi morala naloge, ki se nanjo prenesejo, izvajati z namenom zagotavljanja varnosti in trdnosti kreditnih institucij, stabilnosti finančnega sistema Unije in posameznih sodelujočih držav članic ter enotnosti in celovitosti notranjega trga […].

[…]

(65) […] Cilj opravljanja nadzorniških nalog je zaščititi varnost in trdnost kreditnih institucij ter stabilnost finančnega sistema. […]“

5 Člen 1, prvi odstavek, te uredbe določa:

„S to uredbo se na ECB prenesejo posebne naloge, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora nad kreditnimi institucijami, z namenom prispevati k varnosti in trdnosti kreditnih institucij ter k stabilnosti finančnega sistema v Uniji in vsaki državi članici, in sicer ob popolnem upoštevanju in dolžni skrbnosti za enotnost in celovitost notranjega trga, temelječega na enakem obravnavanju kreditnih institucij zaradi preprečevanja regulativne arbitraže.“

6 Člen 4(1) te uredbe določa:

„V okviru člena 6 je ECB v skladu z odstavkom 3 tega člena izključno pristojna za opravljanje naslednjih nalog za namene bonitetnega nadzora v zvezi z vsemi kreditnimi institucijami s sedežem v sodelujočih državah članicah:

[…]

(g) izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi nad nadrejenimi osebami kreditnih institucij s sedežem v eni od sodelujočih držav članic, vključno nad finančnimi holdingi in mešanimi finančni holdingi, in sodelovanje pri izvajanju nadzora na konsolidirani podlagi, in sicer tudi v kolegijih nadzornikov, nad nadrejenimi osebami, ki nimajo sedeža v eni od sodelujočih držav članic, pri čemer to ne vpliva na sodelovanje pristojnih nacionalnih organov kot opazovalcev v navedenih kolegijih;

[…]“

7 Na podlagi člena 6(1) te uredbe ECB naloge opravlja v okviru enotnega mehanizma nadzora (v nadaljevanju: EMN), ki ga sestavljajo ECB in pristojni nacionalni organi, ter je odgovorna za učinkovito in skladno delovanje tega mehanizma.

8 Člen 24 Uredbe št. 1024/2013 določa:

„1. ECB ustanovi Upravni odbor za pregled za izvajanje notranjega upravnega pregleda odločitev, ki jih sprejme ECB pri izvajanju pooblastil, ki so nanjo prenesena s to uredbo, in sicer na podlagi zahteve za pregled, predložene v skladu z odstavkom 5. Obseg notranjega upravnega pregleda se nanaša na postopkovno in vsebinsko skladnost navedenih odločitev s to uredbo.

[…]

5. Vsaka fizična ali pravna oseba lahko v primerih iz odstavka 1 zahteva pregled odločitve ECB na podlagi te uredbe, ki je naslovljena nanjo ali ki se nanjo neposredno in posamično nanaša. Zahteva za pregled odločitve Sveta ECB, navedene v odstavku 7, ni dopustna.

6. Vsaka zahteva za pregled se skupaj z obrazložitvijo v pisni obliki vloži pri ECB v enem mesecu po dnevu, ko je bila oseba, ki zahteva pregled, o odločitvi uradno obveščena, ali, če takšnega uradnega obvestila ni, v enem mesecu po dnevu, ko je bila z odločitvijo seznanjena.

7. Potem ko Upravni odbor za pregled odloči o dopustnosti pregleda, poda mnenje v roku, ki ustreza nujnosti zadeve, najpozneje pa dva meseca od prejetja zahteve ter zadevo preda Nadzornemu odboru, da bi pripravil nov osnutek odločitve. Nadzorni odbor upošteva mnenje Upravnega odbora za pregled in Svetu ECB nemudoma predloži novi osnutek odločitve. Novi osnutek odločitve bodisi razveljavi prvotno odločitev, jo nadomesti z odločitvijo enake vsebine ali jo nadomesti s spremenjeno odločitvijo. Šteje se, da je bil novi osnutek odločitve sprejet, če mu Svet ECB ne ugovarja v obdobju največ desetih delovnih dni.

[…]

9. Mnenje Upravnega odbora za pregled, novi osnutek odločitve, ki ga predloži Nadzorni odbor, in odločitev, ki jo na podlagi tega člena sprejme Svet ECB, se obrazložijo, stranke pa se o njih uradno obvestijo.

10. ECB sprejme sklep o določitvi pravil za delovanje Upravnega odbora za pregled.

[…]“

Uredba (EU) št. 468/2014

9 V uvodni izjavi 9 Uredbe (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega mehanizma nadzora med Evropsko centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi (okvirna uredba o EMN) (UL 2014, L 141, str. 1) je navedeno:

„Posledično ta uredba tudi podrobneje oblikuje in določa postopke sodelovanja, ki so vzpostavljeni z Uredbo [št. 1024/2013] med ECB in pristojnimi nacionalnimi organi znotraj EMN ter, kjer je primerno, z imenovanimi nacionalnimi organi ter tako zagotavlja učinkovito in skladno delovanje EMN.“

10 Člen 2, točka 21, te uredbe določa:

„V tej uredbi se uporabljajo opredelitve pojmov, ki so vsebovane v [U]redbi [št. 1024/2013], razen če je določeno drugače, skupaj z naslednjimi opredelitvami:

[…]

21. ‚nadzorovana skupina‘ pomeni kar koli od naslednjega,
   (a) skupino, katere nadrejena oseba je kreditna institucija ali finančni holding, ki ima glavno upravo v sodelujoči državi članici;

   […]
   (c) nadzorovane subjekte, ki imajo vsi glavne uprave v isti sodelujoči državi članici, pod pogojem, da so stalno povezani s centralnim organom, ki jih nadzoruje pod pogoji iz člena 10 Uredbe […] št. 575/2013 in ima sedež v isti sodelujoči državi članici“.

Sklep 2014/360/EU

11 S Sklepom 2014/360/EU Evropske centralne banke z dne 14. aprila 2014 o ustanovitvi Upravnega odbora za pregled in določitvi njegovih pravil za delovanje (UL 2014, L 175, str. 47) je bil ustanovljen Upravni odbor za pregled iz člena 24 Uredbe št. 1024/2013.

12 Člen 7(1) tega sklepa določa:

„Vsaka fizična ali pravna oseba, na katero je naslovljena odločitev ECB na podlagi Uredbe […] št. 1024/2013 ali na katero se taka odločitev neposredno in posamično nanaša ter ki želi zahtevati notranji upravni pregled […], to stori tako, da pri sekretarju vloži pisno vlogo, v kateri navede izpodbijano odločitev. Vloga za pregled se predloži v enem od uradnih jezikov Unije.“

Francosko pravo

13 V skladu s členom L. 511-30 code monétaire et financier français (francoski monetarni in finančni zakonik) se za uporabo določb tega zakonika v zvezi s kreditnimi institucijami in finančnimi institucijami Confédération nationale du Crédit mutuel (v nadaljevanju: CNCM) šteje za centralni organ.

14 Člen L. 511-31 navedenega zakonika med drugim določa, da centralni organi zastopajo kreditne institucije in finančne družbe, povezane z njimi, da morajo zagotavljati povezanost njihove mreže ter ustrezno delovanje institucij in družb, povezanih z njimi, ter da za to sprejmejo vse potrebne ukrepe, zlasti za zagotavljanje likvidnosti in kapitalske ustreznosti vsake od teh institucij in družb kot tudi cele mreže.

Dejansko stanje

15 Crédit mutuel je necentralizirana bančna skupina, ki jo sestavlja mreža lokalnih podružnic s statusom zadrug. Vsaka lokalna podružnica skupine Crédit mutuel mora biti članica regionalne zveze, vsaka zveza pa mora biti članica CNCM, ki je centralni organ v mreži v smislu členov L. 511-30 in L. 511-31 monetarnega in finančnega zakonika. Poleg tega Crédit mutuel na nacionalni ravni vključuje tudi Caisse centrale du Crédit mutuel, ki je odprta kreditna zadružna delniška družba z dovoljenjem, da posluje kot kreditna institucija, katere lastniki so člani mreže.

16 CMA je odprta kreditna zadružna delniška družba, pooblaščena kot kreditna institucija. Ustanovljena je bila leta 2002 z združitvijo več regionalnih zvez Crédit mutuel. Druge regionalne zveze so se združile v CM11-CIC, nekatere druge pa so ostale samostojne.

17 Tožeča stranka je z dopisom z dne 19. septembra 2014 ECB seznanila s svojo analizo, da ne more biti predmet bonitetnega nadzora ECB prek CNCM. ECB je v dopisu z dne 10. novembra 2014 omenila predložitev tega vprašanja pristojnim francoskim organom.

18 ECB je 19. decembra 2014 CNCM poslala osnutek sklepa o določitvi bonitetnih zahtev, ki se uporabijo za skupino Crédit Mutuel, ji naročila, naj osnutek pošlje različnim subjektom, ki jo sestavljajo, in določila rok, v katerem ti lahko predstavijo svoja stališča. CMA je 16. januarja 2015 ECB predstavila svoja stališča in 30. januarja 2015 je CNCM podala mnenje o njih.

19 ECB je 19. februarja 2015 CNCM poslala spremenjeni osnutek sklepa o določitvi bonitetnih zahtev, ki se uporabijo za skupino Crédit Mutuel in subjekte, ki jo sestavljajo, ji naročila, naj ta osnutek pošlje tem subjektom, in določila rok, v katerem lahko ti subjekti predstavijo svoja stališča. CMA je 27. marca 2015 predložila svoja stališča.

20 ECB je 17. junija 2015 sprejela sklep o določitvi bonitetnih zahtev, ki se uporabijo za skupino Crédit mutuel, v katerem je poudarila, da je konsolidacijski bonitetni nadzornik za CNCM in organ, pristojen za nadzor subjektov, naštetih v tem sklepu, med katerimi je CMA (uvodna izjava 1). Člen 2(1) tega sklepa je določal, da CNCM nadzoruje, da skupina Crédit mutuel stalno izpolnjuje zahteve, določene

v njegovi prilogi I. Iz člena 2(3) tega sklepa je izhajalo, da mora tožeča stranka stalno izpolnjevati pogoje iz njegove priloge II-2, na podlagi katerih se določi delež temeljnega kapitala (v nadaljevanju: kapital CET 1) v višini 11 %.

21 CMA je 17. julija 2015 zahtevala pregled tega sklepa v skladu s členom 24 Uredbe št. 1024/2013 v povezavi s členom 7 Sklepa 2014/360. Pred Upravnim odborom za pregled je bilo 31. avgusta 2015 opravljeno zaslišanje.

22 Upravni odbor za pregled je 14. septembra 2015 podal mnenje, v katerem je ugotovil, da je bila odločitev ECB z dne 17. junija 2015 zakonita. V njem je v bistvu poudaril, da je očitke, ki jih je CMA navajala zoper ta sklep, mogoče združiti v tri kategorije, glede na to, ali je nasprotovala uporabi konsolidiranega bonitetnega nadzora skupine Crédit mutuel prek CNCM, ker naj ta ne bi bila kreditna institucija (prvi očitek), ali trdila, da „skupina Crédit mutuel“ ne obstaja (drugi očitek), ali nasprotovala odločitvi ECB, da zahteve glede deleža kapitala CET 1 dvigne z 8 % na 11 % (tretji očitek).

23 V zvezi s prvim očitkom je Upravni odbor za pregled spomnil, prvič, da je ECB v sklepu z dne 1. septembra 2014 ugotovila, da je skupina Crédit mutuel pomembna nadzorovana skupina, ter navedla, da je CMA subjekt, ki je član te skupine, in da je CNCM njena najvišja raven konsolidacije. Drugič, navedel je, da pojem „centralni organ“ iz člena 2, točka 21(c), Uredbe št. 468/2014 in člena 10 Uredbe št. 575/2013 v pravu Evropske unije ni opredeljen in da se ne zahteva, da mora biti navedeni centralni organ kreditna institucija. Tretjič, Upravni odbor za pregled je navedel, da za izvajanje bonitetnega nadzora na konsolidirani podlagi ni nujno, da mora ECB imeti vse pristojnosti za nadzor ali sankcioniranje nadrejenega subjekta v skupini. Četrtič, spomnil je, da je bila pred prenosom te pristojnosti na ECB skupina Crédit mutuel predmet bonitetnega nadzora na konsolidirani podlagi, ki ga je izvajal francoski pristojni organ, to je autorité de contrôle prudentiel et de résolution (organ za bonitetni in nadzor in reševanje, v nadaljevanju: ACPR), prek CNCM.

24 V zvezi z drugim očitkom je Upravni odbor za pregled ugotovil, da skupina Crédit mutuel izpolnjuje pogoje iz člena 10(1) Uredbe št. 575/2013, na katerega se sklicuje člen 2, točka 21(c), Uredbe št. 468/2014. Prvič, Upravni odbor za pregled je menil, da dejstvo, da je CNCM združenje, ne preprečuje solidarnosti s povezanimi institucijami. Drugič, menil je, da so računovodski izkazi skupine Crédit mutuel kot celota pripravljeni na konsolidirani podlagi. Tretjič, po njegovem mnenju je ECB upravičeno ugotovila, da CNCM vodstvu povezanih institucij lahko izdaja navodila.

25 V zvezi s tretjim očitkom je Upravni odbor za pregled menil, da presoja ECB, s katero je ta določila raven zahtevanega kapitala CET 1 za CMA, ne vsebuje nobene očitne napake in ni nesorazmerna. V zvezi s tem je poudaril stalno nestrinjanje CMA s CNCM, ki naj bi kazalo na težave pri upravljanju, ki bi lahko povzročile dodatna tveganja.

26 Prvi sporni sklep je bil v skladu s členom 24(7) Uredbe št. 1024/2013 razveljavljen in nadomeščen s sklepom z dne 17. junija 2015, ki je ohranil enako vsebino.

27 Z drugim spornim sklepom so bile določene nove bonitetne zahteve, ki se uporabijo za skupino Crédit mutuel in za subjekte, ki jo sestavljajo. Točka 1 tega sklepa se nanaša na bonitetne zahteve, ki se uporabijo za skupino Crédit mutuel na konsolidirani podlagi, točka 3 pa na zahteve, ki se posebej uporabijo za CMA.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijani sodbi

28 CMA je pri Splošnem sodišču 3. decembra 2015 in 3. februarja 2016 vložila ničnostni tožbi zoper prvi in drugi sporni sklep.

29 CMA je v utemeljitev teh dveh tožb navedla tri tožbene razloge, od katerih se le prva dva nanašata na ti pritožbi.

30 CMA je s prvima dvema tožbenima razlogoma v bistvu izpodbijala zakonitost člena 2(1) in Priloge I k prvemu spornemu sklepu ter zakonitost točke 1 drugega spornega sklepa, ker je s temi določbami organiziran konsolidirani bonitetni nadzor skupine Crédit Mutuel prek CNCM. V zvezi s tem je CMA trdila, da ker CNCM ni kreditna institucija, ne more biti predmet bonitetnega nadzora ECB, in prav tako trdila, da je ECB napačno ugotovila obstoj „skupine“ za namene bonitetnega nadzora.

31 Splošno sodišče je z izpodbijanima sodbama tožbi CMA zavrnilo.

Predlogi strank in postopek pred Sodiščem

32 CMA s pritožbama Sodišču predlaga razveljavitev izpodbijanih sodb.

33 ECB Sodišču predlaga, naj:

– pritožbi kot nedopustni zavrne, vsaj glede pritožbenih razlogov in trditev, navedenih v točkah od 100 do 109 teh pritožb;

– od CMA zahteva, da po potrebi na podlagi člena 64 Poslovnika Sodišča posreduje vse pogodbe o jamstvu, ki jih je CMA sklenila s svojimi hčerinskimi družbami;

– v preostalem pritožbi kot neutemeljeni zavrne;

– izpodbijani sodbi potrdi in

– CMA naloži plačilo stroškov.

34 Evropska komisija Sodišču predlaga, naj:

– pritožbi zavrne in

– CMA naloži plačilo stroškov.

35 Predsednik Sodišča je s sklepom z dne 21. marca 2018 sklenil, da se zadevi C-152/18 P in C-153/18 P združita za pisni in ustni postopek ter za izdajo sodbe.

36 CNCM je 7. junija 2018 v sodnem tajništvu Sodišča na podlagi člena 40, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije vložila predlog za intervencijo v tej zadevi v podporo predlogom ECB in Komisije.

37 Predsednik Sodišča je s sklepom z dne 20. septembra 2018, Crédit Mutuel Arkéa/ECB (C-152/18 P in C-153/18 P, neobjavljen, EU:C:2018:765), temu predlogu ugodil.

Pritožbi

38 CMA v utemeljitev svojih pritožb navaja dva pritožbena razloga, katerih besedilo je v obeh pritožbah enako, zato ju je treba obravnavati skupaj.

39 Uvodoma je treba glede pripombe, ki je priložena k tem pritožbam, v kateri univerzitetni profesor na prošnjo CMA analizira izpodbijani sodbi z vidika bančne ureditve in bančnega nadzora ter katere dopustnost Komisija izpodbija, spomniti, da zgolj dokazna in pomožna funkcija prilog pomeni, da morajo biti, kadar priloženi dokument vsebuje pravne elemente, na katerih temeljijo nekateri tožbeni razlogi, navedeni v tožbi, ti podani v samem besedilu te tožbe ali pa morajo biti v tej vlogi vsaj dovolj prepoznavni (glej sodbo z dne 28. junija 2005, Dansk Rørindustri in drugi/Komisija, C-189/02 P, C-202/02 P, od C-205/02 P do C-208/02 P in C-213/02 P, EU:C:2005:408, točki 99 in 100, ter sklep z dne 7. avgusta 2018, Campailla/Evropska unija, C-256/18 P, neobjavljen, EU:C:2018:655, točka 34).

40 Kot je generalni pravobranilec ugotovil v točki 31 sklepnih predlogov, CMA to pripombo navaja na splošno, v uvodnem delu svojih pritožb, ne da bi to pripombo izrecno povezala z enim od pritožbenih razlogov, navedenih v utemeljitev teh pritožb, niti konkretno navedla elemente, ki jih vsebuje ista pripomba, na katerih naj bi temeljil eden od teh pritožbenih razlogov.

41 Zato je treba ugoditi ugovoru Komisije in ugotoviti, da zadevna pripomba in sklicevanje nanjo v teh pritožbah nista dopustni.

42 Poleg tega zadostuje ugotoviti, da predlog za pripravljalni ukrep, ki ga je vložila ECB, ne ustreza zahtevi iz člena 174 Poslovnika, v skladu s katerim se s predlogi iz odgovora na pritožbo predlaga, naj se pritožbi v celoti ali deloma ugodi ali naj se pritožba v celoti ali deloma zavrne. Ta predlog je treba torej zavreči kot nedopusten.

Prva pritožbena razloga

43 CMA s prvima pritožbenima razlogoma v utemeljitev svojih pritožb trdi, da je Splošno sodišče nepravilno uporabilo pravo, ker je presodilo, da člen 2, točka 21(c), Uredbe št. 468/2014 in člen 10 Uredbe št. 575/2013 omogočata ECB, da organizira konsolidirani bonitetni nadzor institucij, povezanih s centralnim organom, tudi če ta sam ni kreditna institucija.

44 Ta dva pritožbena razloga se delita na dva dela.

Prvi del prvih pritožbenih razlogov

– Trditve strank

45 CMA v prvem delu prvih pritožbenih razlogov trdi, da je Splošno sodišče nepravilno uporabilo pravo, ker je presodilo, da člen 2, točka 21(c), Uredbe št. 468/2014 omogoča ECB, da organizira konsolidirani bonitetni nadzor institucij, povezanih s centralnim organom, ne da bi bilo nujno, da je ta centralni organ kreditna institucija.

46 Prvič, CMA meni, da čeprav je Splošno sodišče to določbo razlagalo v skladu s členom 127(6) PDEU in s členom 1 Uredbe št. 1024/2013 v zvezi s posebnimi nalogami ECB glede bonitetnega nadzora „kreditnih institucij“, bi bilo treba šteti, da mora biti centralni organ iz člena 2, točka 21(c), Uredbe št. 468/2014 nujno kreditna institucija, da lahko ECB prek tega centralnega organa opravlja konsolidirani bonitetni nadzor.

47 Drugič, CMA izpodbija presojo Splošnega sodišča iz točke 89 prve izpodbijane sodbe in iz točke 88 druge izpodbijane sodbe, v skladu s katero bi to, da sledi svojemu pristopu, povzročilo razdrobitev bonitetnega nadzora, kar je v nasprotju z namenom Uredbe št. 1024/2013 in Uredbe št. 468/2014.

48 CMA v zvezi s tem v bistvu trdi, da organi, ki niso kreditne institucije, niso zajeti s pojmom „nadzorovana skupina“, kakor je bil opredeljen v členu 2, točka 21(c), Uredbe št. 468/2014, in da vključitev združenja, kot je CNCM, ki ni kreditna institucija, v skupino, ki je pod bonitetnim nadzorom ECB, ni upravičena z namenom, ki ga uresničuje ta določba.

49 Tretjič, CMA meni, da je Splošno sodišče nepravilno uporabilo pravo pri uporabi člena 2, točka 21(c), Uredbe št. 468/2014, ker je ugotovilo, da ECB ne more naložiti sankcij centralnim organom iz te določbe, ne da bi iz te ugotovitve izhajalo, da mora biti ta centralni organ kreditna institucija.

50 CMA meni, da ker je učinkovitost nadzora pogojena z obstojem pooblastila za sankcioniranje in ker je tega mogoče izvesti le glede kreditnih institucij, se ta določba lahko uporablja le za centralne organe, ki so kreditna institucija, okoliščina, da lahko ECB sankcionira kreditne institucije, ki so povezane s temi centralnimi organi, pa na to ne vpliva.

51 ECB, Komisija in CNCM te trditve izpodbijajo.

– *Presoja Sodišča*

52 Člen 127(6) PDEU, ki je pravna podlaga za sprejetje Uredbe št. 1024/2013, določa, da lahko Svet Evropske unije na ECB prenese posebne naloge, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih in drugih finančnih institucij, razen zavarovalnic.

53 Čeprav je res, da se besedilo te določbe nanaša na „kreditne institucije“ in „druge finančne institucije“, je treba določiti obseg pooblastila, ki ga ta določba določa glede na sobesedilo, v katero spada, in glede na svoje cilje.

54 V zvezi s tem je treba navesti, da je člen 127 PDEU del poglavja 2, naslovljenega „Monetarna politika“, iz naslova VIII tretjega dela Pogodbe DEU ter določa cilje in temeljne naloge Evropskega sistema centralnih bank (ESCB) in ECB.

55 Kot je generalni pravobranilec navedel v točkah 55 in 56 sklepnih predlogov, je cilj izvajanja nalog bonitetnega nadzora nad bankami iz člena 127(6) PDEU zagotoviti varnost in trdnost kreditnih institucij, zlasti velikih kreditnih institucij in velikih bančnih skupin, da se pripomore k zagotovitvi stabilnosti finančnega sistema Unije v celoti.

56 Poleg tega je uresničevanje teh ciljev izrecno navedeno v uvodnih izjavah 16, 26, 30 in 65 Uredbe št. 1024/2013 ter v členu 1, prvi odstavek, te uredbe.

57 Natančneje, iz uvodne izjave 26 Uredbe št. 1024/2013 izhaja, da je za zagotavljanje varnosti in trdnosti kreditnih institucij treba predvideti posebne nadzorne ureditve, ki zmanjšujejo tveganja, ki ogrožajo varnost in trdnost kreditne institucije, ter ki se lahko pojavljajo tako na ravni posamezne kreditne institucije kot na ravni bančne skupine ali finančnega konglomerata, ki mu ta skupina pripada.

58 V tej uvodni izjavi je navedeno, da bi poleg nadzora na ravni posameznih kreditnih institucij morale tudi naloge ECB vključevati konsolidirani nadzor.

59 V zvezi s tem je treba spomniti, da člen 4 Uredbe št. 1024/2013, naslovljen „Na ECB prenesene naloge“, v odstavku 1(g) določa, da je ECB med drugim pristojna za izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi nad nadrejenimi osebami kreditnih institucij s sedežem v eni od sodelujočih držav članic.

60 ECB svoje naloge v skladu s členom 6(1) te uredbe opravlja v okviru EMN, ki ga sestavljajo ECB in pristojni nacionalni organi, ter je odgovorna za učinkovito in skladno delovanje tega mehanizma.

61 Kot izhaja iz uvodne izjave 9 Uredbe št. 468/2014, je namen te uredbe, da podrobneje oblikuje in določa postopke sodelovanja, ki so vzpostavljeni z Uredbo št. 1024/2013 med ECB in pristojnimi nacionalnimi organi znotraj EMN, ter tako zagotavlja učinkovito in skladno delovanje EMN.

62 V tem sobesedilu člen 2, točka 21(c), Uredbe št. 468/2014 pojem „nadzorovana skupina“ opredeljuje kot nadzorovane subjekte, ki imajo vsi glavne uprave v isti sodelujoči državi članici, če so stalno povezani s centralnim organom, ki jih nadzoruje pod pogoji iz člena 10 Uredbe št. 575/2013 in ima sedež v isti sodelujoči državi članici.

63 Zato je Splošno sodišče v točkah od 58 do 64 prve izpodbijane sodbe in v točkah od 57 do 63 druge izpodbijane sodbe pravilno odločilo, da bonitetni nadzor kreditnih institucij, ki pripada bančnim skupinam na konsolidirani podlagi, v bistvu ustreza dvema ciljema, in sicer, prvič, omogočiti ECB, da oceni morebitna tveganja kreditne institucije, ki ne nastajajo pri njej, temveč v skupini, katere del je, in drugič, preprečiti, da bi se bonitetni nadzor razdrobil med subjekte iz te skupine.

64 Poleg tega iz člena 127(6) PDEU nikakor ne izhaja, da mora biti „centralni organ“ iz člena 2, točka 21(c), Uredbe št. 468/2014 kreditna institucija.

65 Nasprotno pa, kot je generalni pravobranilec navedel v točkah od 62 do 64 sklepnih predlogov, iz ciljev prenosa – na podlagi člena 127(6) PDEU – posebnih nalog na področju bonitetnega nadzora na ECB izhaja, da mora ta opravljati bonitetni nadzor na konsolidirani podlagi v zvezi s skupino, kot je ta iz člena 2, točka 21(c), Uredbe št. 468/2014, ne glede na pravno podlago centralnega organa, s katerim so subjekti, ki so del te skupine, povezani, in če so pogoji iz člena 10 Uredbe št. 575/2013 izpolnjeni.

66 Če namreč tega ni, bi se lahko bančna skupina izognila bonitetnemu nadzoru na konsolidirani podlagi zaradi pravne podlage subjekta, ki deluje kot centralni organ te skupine, in bi zato lahko ogrozila učinkovitost opravljanja teh nalog s strani ECB.

67 Člen 127(6) PDEU in člen 1 Uredbe št. 1024/2013 torej ne nasprotujeta temu, da ECB opravlja bonitetni nadzor na konsolidirani podlagi glede bančne skupine, katere centralni organ ni kreditna institucija, če so pogoji, določeni v členu 10(1) Uredbe št. 575/2013, izpolnjeni.

68 Poleg tega glede trditve CMA, da je bilo pri presoji Splošnega sodišča iz točke 89 prve izpodbijane sodbe in iz točke 88 druge izpodbijane sodbe napačno uporabljeno pravo, zadostuje spomniti, da iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da očitki, ki so usmerjeni zoper dodatne razloge iz odločbe Splošnega sodišča, v skladu z ustaljeno sodno prakso ne morejo povzročiti razveljavitve te odločbe in so torej brezpredmetni (sodba z dne 13. decembra 2018, Evropska unija/Gascogne Sack Deutschland in Gascogne, C-138/17 P in C-146/17 P, EU:C:2018:1013, točka 45 in navedena sodna praksa).

69 Kot sta upravičeno trdili ECB in Komisija, sta ti točki nepotrebni, ker je Splošno sodišče v točki 88 prve izpodbijane sodbe in v točki 87 druge izpodbijane sodbe pravilno odločilo, da je opredelitev „nadzorovana skupina“ v smislu člena 2, točka 21(c), Uredbe št. 468/2014, ne glede na to, ali je centralni organ skupine kreditna institucija, v skladu s cilji uredb št. 1024/2013 in št. 468/2014.

70 Poleg tega je brezpredmetnost točke 89 prve izpodbijane sodbe in točke 88 druge izpodbijane sodbe potrjena z uporabo besedne zveze „poleg tega“ na začetku teh točk.

71 Trditev CMA, s katero se izpodbijajo točke izpodbijanih sodb, je treba torej zavrniti kot brezpredmetno.

72 Trditve CMA v zvezi s tem, da to, da ECB ne more naložiti sankcije centralnim organom, na katere se nanaša člen 2, točka 21(c), Uredbe št. 468/2014, pomeni, da mora biti ta centralni organ kreditna institucija, tudi ni mogoče sprejeti.

73 Kot sta navedli ECB in Komisija, ta trditev temelji na presoji, da je pristojnost ECB glede bonitetnega nadzora odvisna od obstoja pristojnosti izrekanja sankcij subjektom, ki so predmet tega nadzora.

74 Res je, kot je Splošno sodišče samo ugotovilo v točki 91 prve izpodbijane sodbe in v točki 90 druge izpodbijane sodbe, da člen 18 Uredbe št. 1024/2013 določa, da lahko ECB za izvajanje svojih nalog, ki jih ima na podlagi te uredbe na področju bonitetnega nadzora, izreče sankcije kreditnim institucijam, finančnim holdingom in mešanim finančnim holdingom.

75 Vendar kot je generalni pravobranilec poudaril v točkah 84 in 85 sklepnih predlogov, iz besedil prava Unije, ki se uporabijo, nikakor ne izhaja, da je pristojnost izrekanja sankcij subjektu nujen pogoj za to, da se ECB dodelijo pristojnosti bonitetnega nadzora tega subjekta, tako da za pristojnost ECB glede bonitetnega nadzora na konsolidirani podlagi glede skupine ne velja pogoj, da ima ECB to pristojnost izrekanja sankcij subjektu, kakršen je centralni organ v smislu člena 2, točka 21(c), Uredbe št. 468/2014, ki je del te skupine.

76 Iz tega izhaja, da Splošno sodišče ni napačno uporabilo prava, ker je ugotovilo, da neobstoj pristojnosti izrekanja sankcij s strani ECB centralnim organom iz te določbe ne preprečuje tega, da ECB opravlja bonitetni nadzor na konsolidirani podlagi nad skupino, v kateri centralni organ ni kreditna institucija.

77 V teh okoliščinah Splošno sodišče s tem, da je odločilo, da člena 2, točka 21(c), Uredbe št. 468/2014 ni mogoče razlagati tako, da sam zahteva, da je centralni subjekt kreditna institucija, ni napačno uporabilo prava, zato je treba prvi del prvih pritožbenih razlogov zavrniti.

Drugi del prvih pritožbenih razlogov

– *Trditve strank*

78 CMA v drugem delu prvih pritožbenih razlogov trdi, da v nasprotju s tem, kar je odločilo Splošno sodišče v izpodbijanih sodbah, člen 10 Uredbe št. 575/2013 zahteva, da mora za izvajanje člena 2, točka 21(c), Uredbe št. 468/2014 „centralni organ“ v smislu člena 10 biti kreditna institucija.

79 CMA meni, da iz skladne uporabe člena 10 Uredbe št. 575/2013 in člena 11(4) te uredbe izhaja, da ker zahteve, ki jih določa ta uredba, lahko spoštuje le kreditna institucija, mora „centralni organ“ v smislu tega člena 10 posredno, vendar nujno biti kreditna institucija, da lahko ECB izvaja bonitetni nadzor na konsolidirani podlagi nad zadevno skupino.

80 CMA trdi, da se pri razlagi člena 10(1)(b) Uredbe št. 575/2013, ki jo je podalo Splošno sodišče, ne spoštuje besedilo te določbe, ker ta določba v delu, v katerem se nanaša na „kapitalsk[o] ustreznost in likvidnost centralnega organa“, posredno, vendar nujno določa, da za bonitetni nadzor skupine, ki je sestavljena iz centralnega organa in z njim povezanih subjektov, velja pogoj, da je ta centralni organ kreditna institucija.

81 ECB, Komisija in CNCM te trditve izpodbijajo.

– *Presoja Sodišča*

82 Uvodoma je treba pojasniti, da se člen 10 in člen 11(4) Uredbe št. 575/2013 nanašata na izjemo od uporabe bonitetnih zahtev, ki jih določa ta uredba za kreditne institucije, ki so povezane s centralnim organom, ki jih nadzoruje. Vendar se drugi del prvih pritožbenih razlogov ne nanaša na obstoj te izjeme, ampak na izjemo „nadzorovane skupine“ v smislu člena 2, točka 21(c), Uredbe št. 468/2014, ki napotuje na pogoje, ki so določeni v členu 10 Uredbe št. 575/2013.

83 V zvezi s tem, kot je pravilno ugotovilo Splošno sodišče v točkah od 98 do 100 prve izpodbijane sodbe in v točkah od 97 do 99 druge izpodbijane sodbe, poleg tega, da ta člen 2, točka 21(c), napotuje le na člen 10 Uredbe št. 575/2013 in da se zadnjenavedeni člen ne sklicuje na člen 11(4) te uredbe, izvajanje te določbe ni pogoj, ampak posledica uporabe tega člena 10, saj se navedeni člen 11(4) uporabi le, če pristojni organ na podlagi tega člena 10 za kreditne institucije, ki so povezane s centralnim organom, opusti uporabo bonitetnih zahtev na posamični podlagi.

84 Zato se, če take odločbe o opustitvi ni, člen 11(4) Uredbe št. 575/2013 ne uporabi, in vprašanje, ali zadevni organ spoštuje to določbo, ni upoštevno za opravljanje – s strani ECB – bonitetnega nadzora nad celotno skupino, ki jo sestavlja ta centralni organ in z njim povezani subjekti.

85 Glede pogoja, določenega v členu 10(1)(b) Uredbe št. 575/2013, v skladu s katerim se „kapitalska ustreznost in likvidnost centralnega organa in vseh povezanih institucij […] spremljata kot celota na podlagi konsolidiranih računovodskih izkazov teh institucij“, je treba ugotoviti, da ta pogoj nikakor ne zahteva, da je zadevni centralni organ kreditna institucija.

86 Kot namreč izhaja iz samega besedila te določbe, se pogoj, ki ga ta določa, ne nanaša na posamičen nadzor centralnega organa, ampak na obstoj spremljanja kapitalske ustreznosti in likvidnosti celote, ki jo sestavljajo ta organ in z njim povezane institucije na konsolidirani podlagi, in sicer na podlagi konsolidiranih računovodskih izkazov teh subjektov.

87 Poleg tega, kot je pravilno ugotovilo Splošno sodišče v točki 106 prve izpodbijane sodbe in točki 105 druge izpodbijane sodbe, ni nujno, da je centralni organ kreditna institucija, saj spoštovanje meril, določenih v členu 10(1)(b) Uredbe št. 575/2013, zadostuje za to, da lahko izvaja nadzor nad tem, ali zadevna skupina spoštuje bonitetne zahteve.

88 Zato pri presoji Splošnega sodišča, v skladu s katero niti člen 10(1)(b) Uredbe št. 575/2013 niti člen 11(4) te uredbe ne zahtevata, da mora biti za izvajanje člena 2, točka 21(c), Uredbe št. 468/2014 centralni organ kreditna institucija, ni bilo napačno uporabljeno pravo.

89 V teh okoliščinah drugega dela prvih pritožbenih razlogov ni mogoče sprejeti in je treba ta pritožbena razloga zavrniti.

Druga pritožbena razloga

Trditve strank

90 CMA v utemeljitev svojih pritožb z drugima pritožbenima razlogoma trdi, da skupine Crédit mutuel ni mogoče opredeliti kot „nadzorovane skupine“ v smislu člena 2, točka 21(c), Uredbe št. 468/2014, ker v nasprotju s tem, kar je bilo odločeno v točkah 136 in 137 prve izpodbijane tožbe ter v točkah 135 in 136 druge izpodbijane sodbe, ni izpolnila pogoja iz člena 10(1)(a) Uredbe št. 575/2013.

91 Uvodoma CMA trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je odločilo, da je bila z odločbo CNCM št. 1-1992 z dne 10. marca 1992 v zvezi z izvajanjem solidarnosti med skladi Crédit mutuel in skladi Crédit mutuel agricole rural (v nadaljevanju: odločba z dne 10. marca 1992) potrjena obveznost prenosa kapitala in likvidnih sredstev v skupini Crédit mutuel ter da je zato mogoče šteti, kot da je ta pogoj izpolnjen.

92 CMA v zvezi s tem potrjuje, da čeprav v mehanizmu solidarnosti, ki ga vzpostavlja ta odločba, solidarnost obstaja med skladi iz iste regionalne skupine, pa, nasprotno, ne obstaja obveznost prenosa kapitala in likvidnih sredstev med regionalnimi skupinami. Če bi se torej regionalna skupina znašla v težavah, CNCM ne bi mogla naložiti drugi regionalni skupini, da prenese kapital in likvidna sredstva, da jo podpre.

93 Iz okoliščine, da lahko osrednji sklad Crédit mutuel posreduje na podlagi mehanizma nacionalne solidarnosti tako, da uporabi omejena sredstva, ki so jih nanj prenesle regionalne skupine, ni mogoče sklepati o obveznosti prenosa kapitala in likvidnih sredstev med regionalnimi skupinami. Šlo naj bi le za dajanje na voljo omejenega dela vlog, ki so jih zbrale regionalne skupine v korist tega osrednjega sklada, ki naj bi ostal dolžnik v razmerju do teh skupin.

94 CMA podredno meni, da tudi če predpostavljamo, da odločba z dne 10. marca 1992 določa obstoj te obveznosti, se ta odločba ne uporablja za vse subjekte, ki sestavljajo skupino Crédit mutuel, nad katero bonitetni nadzor izvaja ECB, saj ta skupina vsebuje številne hčerinske družbe regionalnih skladov, za katere se, ker niso povezane s centralnim organom te skupine, ta odločba ne uporabi in ki torej z nobeno obveznostjo solidarnosti ali pomoči niso vezane na druge subjekte te skupine.

95 Zato CMA meni, da je Splošno sodišče napačno odločilo, da skupina Crédit mutuel izpolnjuje pogoj iz člena 10(1)(a) Uredbe št. 575/2013.

96 ECB, Komisija in CNCM te trditve izpodbijajo.

97 Komisija trdi, da je razlaga člena L. 511-31 monetarnega in finančnega zakonika, kot jo je podalo Splošno sodišče, preveč ozka in da v nasprotju s tem, kar je to sodišče odločilo, ta člen L. 511-31 sam zadostuje, da je mogoče pogoj iz člena 10(1)(a) Uredbe št. 575/2013 šteti za izpolnjen, ne da bi bilo treba preučiti, ali odločba z dne 10. marca 1992 potrjuje obstoj solidarnih obveznosti v skupini Crédit mutuel.

98 Komisija se med drugim sklicuje na odločbo Conseil d'État (Francija) št. 399413 z dne 9. marca 2018 in meni, da bi Sodišče lahko v zvezi s tem nadomestilo obrazložitev.

Presoja Sodišča

99 Spomniti je treba, da je Splošno sodišče, potem ko je je navedlo, da ker ni odločbe pristojnih nacionalnih sodišč, mora nujno odločiti o obsegu člena L. 511-31 monetarnega in finančnega zakonika, v točki 134 prve izpodbijane sodbe in v točki 133 druge izpodbijane sodbe navedlo, da iz besedila te določbe ni mogoče sklepati, da je pogoj iz člena 10(1)(a) Uredbe št. 575/2013 izpolnjen, ker je njegovo besedilo, ki se nanaša na „potrebne ukrepe" za „zagotavljanje likvidnosti in kapitalske ustreznosti vsake od teh institucij in družb kot tudi cele mreže", preveč splošno, da bi bilo mogoče iz njega sklepati o obstoju obveznosti prenosa kapitala in likvidnih sredstev znotraj skupine, katere namen je zagotoviti izpolnjevanje obveznosti do upnikov.

100 Po tem preudarku je Splošno sodišče preučilo, ali ta obveznost izhaja iz odločbe z dne 10. marca 1992.

101 Ugovora CMA, v skladu s katerim se odločba št. 399413 z dne 9. marca 2018 ne more upoštevati za namen razlage člena L. 511-31 monetarnega in finančnega zakonika, ker je poznejša kot datum razglasitve izpodbijanih sodb, ni mogoče sprejeti.

102 Stranke so imele namreč pred Sodiščem možnost, da v zvezi s tem predstavijo svoja stališča, in vsekakor je Conseil d'État že odločil o tej določbi v odločbi št. 403418 z dne 13. decembra 2016, torej pred razglasitvijo izpodbijanih sodb.

103 Conseil d'État je v točki 5 te odločbe med drugim navedel, da francoski zakonodajalec s tem, da je sprejel člen L. 511-31 monetarnega in finančnega zakonika, ni le podelil CNCM kolektivnega zaupanja skladov Crédit mutuel, ki so povezani v mrežo Crédit mutuel, ampak tudi naloge, da zagotavlja povezanost mreže, izvaja upravni, tehnični in finančni nadzor nad organizacijo in upravljanjem vsakega sklada ter poleg tega sprejema vse potrebne ukrepe za dobro delovanje mreže. Poleg tega je Conseil d'État menil, da na podlagi tega člena L. 511-31 CNCM lahko, če to upravičuje finančni položaj zadevnih institucij in ne glede na vse nasprotne določbe ali določila, odloči, da se dva ali več povezanih skladov mreže združijo, da se njihova poslovna sredstva prenesejo ali da prenehajo. Conseil d'État meni, da iz tega pravnega in zakonodajnega okvira izhaja, da je CNCM ne glede na razmerja znotraj mreže skupine Crédit mutuel med podskupinami, ki so del te mreže, zakonsko odgovorna za pripravo in izvajanje ukrepov, ki spadajo v okvir sistemske ureditve bančnega sistema, kar zadeva celotno skupino Crédit mutuel, in da mora kot „nadrejena družba v Uniji" imeti preventivni načrt obnovitve za to skupino.

104 Conseil d'État je v uvodni izjavi 7 odločbe št. 399413 z dne 9. marca 2018 dodal, da izvajanje teh nalog, ki so del ureditve kreditnih institucij, nujno pomeni, da je CNCM pristojna za določanje pravil za sklade, da zagotovi zagotavljanje določb, ki veljajo zanje, in da jim v primeru kršitve teh določb naloži ustrezne sankcije. Conseil d'État je v uvodni izjavi 20 te odločbe razsodil, da so centralni organi za zagotovitev likvidnosti in kapitalske ustreznosti mreže, za katero so odgovorni, v skladu s členom L. 511-31 monetarnega in finančnega zakonika pooblaščeni, da sprejmejo „vse potrebne ukrepe" in da zlasti med člani mreže uvedejo zavezujoče solidarnostne mehanizme, ki jih ni mogoče omejiti le na predfinancirane mehanizme, kot so jamstveni skladi.

105 Iz odločb Conseil d'État št. 403418 z dne 13. decembra 2016 in št. 399413 z dne 9. marca 2018 izhaja, da obveznost iz člena L. 511-31 monetarnega in finančnega zakonika, da se „sprejmejo vsi potrebni ukrepi, zlasti za zagotovitev likvidnosti in kapitalske ustreznosti vsake od teh institucij in družb kot tudi cele mreže", pomeni, da ima CNCM zelo široka pooblastila za upravni, tehnični in finančni nadzor nad celotno mrežo skupine Crédit mutuel, pri čemer lahko na podlagi teh pooblastil kadar koli uvede zavezujoče solidarnostne mehanizme, kot so obveznosti prenosa kapitala in likvidnih sredstev, ki se lahko naložijo članom mreže, in odloči, da se dva ali več skladov, povezanih z mrežo, združita, in to ne glede na vse nasprotne določbe ali določila.

106 Kot je generalni pravobranilec poudaril v točki 125 sklepnih predlogov, ker združitev člana mreže Crédit mutuel z institucijo, ki je v finančnih težavah, pomeni, da se mu naloži prevzem obveznosti te institucije, to lahko za tega člana potencialno pomeni hujši učinek, kot je tisti, ki izhaja zgolj iz naložitve prenosa kapitala in likvidnih sredstev.

107 Iz tega izhaja, da člen L. 511-31 monetarnega in finančnega zakonika, kot ga je razlagal Conseil d'État, vključuje obstoj obveznosti prenosa kapitala in likvidnih sredstev znotraj mreže skupine Crédit mutuel, da se zagotovi, da so obveznosti do upnikov izpolnjene, tako da je ECB upravičeno menila, da je bil pogoj iz člena 10(1)(a) Uredbe 575/2013 izpolnjen.

108 V teh okoliščinah ni treba odgovoriti na druga pritožbena razloga, zato ju je treba kot brezpredmetna zavrniti.

109 Glede na vse navedeno je treba pritožbi v celoti zavrniti.

Stroški

110 V skladu s členom 184(2) Poslovnika velja, da če pritožba ni utemeljena, o stroških odloči Sodišče.

111 V skladu s členom 138(1) Poslovnika, ki se uporablja za pritožbeni postopek na podlagi člena 184(1) Poslovnika, se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni.

112 Ker so ECB, Komisija in CNCM predlagale, naj se CMA naloži plačilo stroškov, in ker ta s pritožbo ni uspela, je treba pritožnici poleg plačila lastnih stroškov naložiti tudi plačilo stroškov, ki so jih priglasile ECB, Komisija in CNCM.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. Pritožbi se zavrneta.

2. Crédit mutuel Arkéa se naloži plačilo stroškov.

Podpisi